

Det foreslås endvidere, at det alene er støtten til forbedringslånet, som kan bringes til ophør, og altså ikke støtten til tabet. Oprindelig blev støtten til tabet givet i form af en kontant erstatning, som kun kunne kræves tilbagebetalt, såfremt tabsudmålingen ved et senere salg viste sig at være fastsat på forkert grundlag.

Ved overgangen fra rentesikrede lån til indeklån blev den kontante erstatning af hensyn til at kunne præstere et statsbudget med mindre underskud, omlagt fra kontant erstatning til realkreditlån med løbende støtte. Da ombygningstabet jo fortsat så at sige er påført ejeren gennem byfornyelsen og støtten derfor fortsat har karakter af erstatning, er det helt urimeligt at kunne kræve den tilbagebetalt. Det foreslås derfor at § 71, stk. 2, udgår.

Ad nr. 77, 126, 127 og 129

Der er ingen som helst grund til at opretholde en godkendelse af byfornyelsesselskaber, som alene er begrundet i markedsføringshensyn. Der påtænkes da heller ikke meddelt nye godkendelser.

I og med ophævelsen af godkendelsen ophæves også restriktionen med hensyn til at anvende betegnelsen byfornyelsesselskab.

Ad nr. 79

Det er foreslået, at staten skal refundere kommunens udgifter til information og konsulentbistand i forbindelse med aftalt boligforbedring.

Såfremt kommunen finder, at en sådan information og konsulentbistand er hensigtsmæssig, og samtidig finder, at kommunen ikke i eget regi har eller påtænker at få de nødvendige ressourcer, bør kommunen selv afholde de udgifter, der er forbundet med at antage fremmed bistand til at udføre disse opgaver.

Ad nr. 108

Skal de foreslåede bygningsforbedringsudvalg have en fremtid for sig, er det nødvendigt, at der ikke fastsættes så restriktive rammer for sammensætningen af den støtte, som udvalget kan yde. Det er en god og rigtig ting, at private kan bidrage økonomisk til udvalgets arbejde, men det forekommer helt ude af trit med formålet med disse udvalg at fastsætte sammensætning af støtten, som lovforslaget lægger op til. Paragraffen foreslås derfor at udgå.

Ad nr. 115

Det foreslås, at muligheden for at bestemme, at hver 4. ledige lejlighed i private udlejnings-ejendomme, som modtager støtte efter loven skal stilles til rådighed for løsning af boligsociale problemer, udgår.

Ad nr. 125

Ungdomsboligfonden og den dertil knyttede mulighed for at indrette midlertidige boliger for unge har fra starten været og er fortsat aldeles uden nævneværdig effekt, hvorfor kapitlet herom foreslås ophævet.

Til 3, 5, 6, 8, 11, 14, 18, 19, 21, 23, 25, 27, 28, 30, 31, 33, 36, 37, 39-41, 43, 45-48, 50-52, 54, 57-59, 61-67, 69, 70, 73-76, 78, 80-82, 84-93, 95-99, 102-107, 109-114, 116-120, 122-124, 128, 130, 131

Økonomiske bemærkninger

Følgende elementer i det samlede ændringsforslag skønnes at have økonomiske konsekvenser:

- Aftalt boligforbedring (ændringsforslagene nr. 90, 91 og 92).
- Bagatelgrænse for optagelse af tabsindeklån (ændringsforslag nr. 54).
- Begrænset mulighed for gennemførelse af beslutninger efter den hidtil gældende lov (ændringsforslag nr. 131).

ad a) Aftalt boligforbedring.

Med henblik på en forbedret incitamentstruktur for såvel ejeres som lejeres anvendelse af aftalt boligforbedring foreslås en række ændringer af regelsættet vedrørende aftalt boligforbedring.

For det første foreslås huslejetilskuddet forhøjet fra 40 pct. til 50 pct. af den aftalte lejeforhøjelse. Tilskuddet udbetales som efter de gældende regler i 8 år, hvorefter det aftrappes lineært med 6,25 pct. pr. år over de næste 8 år. Grundejerns Investeringsfond refunderer i alle årene statens udgifter til forskellen mellem det foreslåede og det nugældende tilskud. Udgiften for Grundejerns Investeringsfond vil for én tilsagnsårgang på 400 mio. kr. samlet udgøre i størrelsesordenen knap 40 mio. kr. over en 15-årig periode.

Den reducerede huslejeforhøjelse medfører offentlige mindreudgifter til individuel boligstøtte.